

நோர்வே தமிழ் அமைப்புக்களின் ஒன்றியம்
Norwegian Tamil Forum
Norsk Tamilsk Forum

Postboks 176, Furuset, 1001 Oslo, nedfund@norsktamil.no

Til Finansminister Kristin Halvorsen og
Etikkrådets leder Gro Nystuen

Oslo, 07.09.2008

SPU sine investeringer i krigførende land

Norsk Tamilsk Forum ønsker å uttrykke våre bekymringer i forbindelse med Statens Pensjonsfond – Utland sine investeringer i Sri Lanka.

Det er svært positivt at dere gjennomfører evaluering av de etiske retningslinjene for SPU offentlig og bredt, slik at marginale grupper som oss også kan komme med våre synspunkter. Vi er enige i finansministerens uttalelse om at diskusjonen om pensjonsfondets etiske retningslinjer skaper stor interesse, ikke bare i Norge men også internasjonalt. Derfor er det betenkelig når et land som Norge, arkitekten bak våpenhvileavtalen, med all sin erfaring som fredstilrettelegger, og med all informasjon fra SLMM sine rapporter, likevel investerer i statsobligasjoner i Sri Lanka. Investeringene som SPU foretar seg er ekstremt langsiktige. Disse investeringene blir derfor oppfattet som svært positivt signal av mange andre investorer, nettopp fordi Norge vet best om forholdene i Sri Lanka.

Vi ser det som et paradoks at Norge via SPU belønner et land som har satt norske fredsmeklere og våpenhvileobservatørene på båten, med million-investeringer i statsobligasjoner. Det sårer oss at Finansdepartementet på denne måten gir legitimitet til menneskerettighetsbruddene som foregår i Sri Lanka.

Hvis intensjonen er å styrke fondets etiske profil, bør etter vår mening investeringene i Sri Lanka være klare for uttrekk. Ettersom alle regjeringspartier av betydning har vært involvert i fredsprosessen på Sri Lanka, burde det være bred politiske oppslutning i Norge om å unngå investeringer i Sri Lanka, da dette virker fredshemmende.

Det er også etter vår mening et dårlig argument å si at Finansdepartementet ikke driver med utenrikspolitikk. Det er nettopp det Finansdepartementet gjør i denne sammenheng.

Så vidt vi kjenner til er ikke SPU-midlene øremerkede investeringer. Midlene er blitt investert hos den ene krigførende part i Sri Lanka. Pengene blir blant annet brukt til opprustning. Hvis Norge virkelig er interessert i å motarbeide krig, konflikter og menneskerettighetsbrudd så må SPU holde seg langt unna investeringer i krigførende land. (Se vedlegg, kronikk "Dagbladet" 01.08.2008 tittel "Norge som krigsprofitør")

På samme måte som det er positivt signal til investorene når SPU investerer i Sri Lanka, er det et negativt signal når Norge foretar uttrekk. Fredsargumenter vil dermed vinne fram.

Vi håper med vårt bidrag at når høringsfristen går ut 15. september og Stortinget våren 2009 konkluderer de etiske retningslinjene, vil det bli en skjerping av investeringer i land som Sri Lanka, land som er i krig.

Med Vennlig hilsen

Balasingam Yogarajah
Koordinator, Norsk Tamilsk Forum

KRONIKK

OLJEFONDET: Å investere i et land som Sri Lanka per i dag, er Norge uverdigg, skriver Gabriel Edwin Rosairo

Norge som krigsprofitør

Gabriel Edwin Rosairo
Frilansskribent

DET MÅ VÆRE en tankevekker for dem som skal evaluere Pensjonsfondets etikkregler at terskelen for å tolerere land som fører krig og driver fordekt etnisk rensing mot sine egne minoriteter, er mye høyere enn terskelen for barnearbeid og arbeidstakernes rettigheter.

I juni kom det for dagen at Statens pensjonsfond – Utland (SPU) har investert i land som fører krig, blant annet i Sri Lanka. Det skal være en svært høy terskel for å utelukke et lands statsobligasjoner fra SPU, sier de rød-grønnes finansdepartement.

Hvilken sikkerhet har Norge for at disse pengene ikke blir brukt for å kjøpe våpen? Offisielt selger ikke Norge våpen til krigførende parter. Hvis det er galt å selge våpen til krigførende parter, hvordan kan det da være riktig å investere i et land som kan kanalisere fondets penger til å kjøpe våpen fra andre land? Hvorfor investere i statsobligasjoner når man kan selge våpen? Er det vanskelig å forstå at norske penger bidrar til å forlenge krigen på Sri Lanka?

DET ER IKKE i et hvilket som helst land SPU har investert nordmennenes pensjonspenger i. Den norske staten har investert pengene i et land som fikk sin selvstendighet i 1948, der sinhalabuddhistiske ekstremister, aktivt støttet av politikere, har gitt sin egen minoritetsbefolkning et 60 års sammenhengende mareritt.

Tamilske politiske ledere og de vekslende regjeringer har skrevet under på avtaler blant annet i 1957 og 1965, med sikte på å finne en fredelig løsning på urolighetene. I 1987 var det India og Sri Lanka som inngikk avtale og i 2002 var det våpenhvileavtalen som ble tilrettelagt av Norge som ble underskrevet. Alle avtalene er blitt ensidig vraket av regjeringene i Colombo. Til og med Tsunamihjelpens fordelingsavtale i 2005 ble vraket.

De ydmyket Norge ved å trampe på og brenne det norske flagget på åpen gate i Colombo. Dette ble gjort fordi de ønsket å motarbeide Norges rolle som fredstilrettelegger. En fredslosning ville sakte, men sikkert, ført til vekst og velstand på tvers av etniske skillelinjer over hele landet. Som forventet ble våpenhvileavtalen som Norge la til rette for, kastet i søpla av den srilankiske regjeringen og deres hauer. Landet er igjen i krig.

Antikorrupsjonsorganisasjonen Transparency International Sri Lanka (TISL) sa i fjor at over 535 millioner US dollar, donert til Sri Lanka etter tsunamien i 2004, ikke kan redegjøres for. De mistenker at pengene ble brukt til andre formål.

LANDET ER I FERD med å gli inn i avgrunnen på alle områder. Folk sulter på grunn av inflasjon og høye matvarepriser. Arbeidsplassene forsvinner fordi turistene og de private investorene uteblir. Krigen er blitt den viktigste sysselsetting for arbeidsløse ungdom fra landsbygda. Krigen koster flekk og rike Norge plasserer penger i landet, penger som kommer til nytte for kjøp av våpen og for soldatlønninger.

SMØRER MASKINERIE: Krigen på Sri Lanka koster flekk og rike Norge plasserer penger i landet, penger som kommer til nytte for kjøp av våpen og for soldatlønninger, skriver Gabriel Edwin Rosairo. Foto: Scanpix

Minst 60 medarbeidere i humanitære hjelpeorganisasjoner og over 12 mediefolk har hittil er blitt drept. De ofret livet på grunn av jobben sin. Samtidig er utallige andre blitt offer for bortføringer, vilkårlige arrestasjoner, tortur og langvarig fengsling uten dom. Dette er nærmest blitt endemisk i Sri Lanka. Det er verdt å merke seg at ingen av overgriperne hittil er blitt stilt for noen domstol og dømt.

Da den srilankiske regjeringen kastet ut de nordiske våpenhvileobservatørene (SLMM) etter seks år, forsvant også det internasjonale samfunnets innsyn i menneskerettighetssituasjonen i landet. Vakuumet som oppsto da SLLM trakk seg ut, ble ikke fylt opp med andre internasjonale rganer. Myndighetene motarbeider FNs forsøk på å plassere menneskerettighetsobservatører i landet.

ALVORET I Sri Lankas negative holdning til menneskerettigheter ble verdenskjent da fredsprisvinnerne Desmond Tutu, Jimmy Carter og Adolfo Pérez Esquivel støttet en kampanje rettet mot gjenvalg av Sri Lanka som medlem av FNs menneskerettighetstråd. Sri Lanka tapte plassen i avstemningen.

Krigen og fraværet av ytringsfrihet i landet holder presidenten ved makta, til tross for at han har forsuret relasjoner til omverdenen og ødelagt hverdagslivet til folk som hadde det tørt fra før.

Norges offisielle politikk om ikke å investere i utenlandske statsobligasjoner av-

henger av eventuelle FN-sanksjoner mot det aktuelle landet, eller at det er et bredt politiske ønske i Norge om ikke å gjøre det. I de seks åra Norge var fredstilrettelegger i Sri Lanka, har seks av våre politiske partier av betydning sittet i regjering og vært direkte involvert i fredsforhandlingene der. Både den tidligere statssekretær Vidar Helgesen og dagens utviklings- og miljøvernminister Erik Solheim, var viktige aktører under fredsprosessen i Sri Lanka. Til tross for dette har det tydeligvis ikke vært et bredt politisk ønske i Norge om å være varsomme med uheldige investeringer i Sri Lanka.

DA BURMA NYLIG ble rammet av sykklon og diktaturet ikke brydde seg, slo hjelpeorganisasjoner, regjeringer og FN alarm og presset diktaturet til å hjelpe sine egne borgere.

Presidenten i Sri Lanka, med sine diktatoriske tendenser, ignorerer omverdenens henstilling om å finne en fredelig løsning på politiske spørsmål. Haukene som for lengst har kvalifisert seg til et møte med menneskerettighetsdomstolen, blir belønnet med investeringer fra SPU.

Når Jens Stoltenberg sier at det norske folk hadde større forventninger til den rød-grønne regjeringen enn det regjeringen kunne oppfylle, gjelder dette muligens også for utenrikspolitikken. I regjeringens Soria Moria-erklæring står det følgende: «Norge skal være en tydelig fredsnasjon. Regjeringen vil styrke Norges bidrag til å

forebygge, dempe og løse konflikter». Det står også at «regjeringen vil styrke norsk innsats for konfliktforebygging og konfliktløsning. Norge kan spille en viktigere rolle når det gjelder fredsbygging enn på andre områder i utenrikspolitikken, og kan styrke dette gjennom en ytterligere systematisering av innsatsen». Det er tydeligvis stor forskjell på liv og lære i den rød-grønne regjeringen. Penger lukter selvsagt ikke.

«DU MÅ IKKE TÅLE så inderlig vel den urett som ikke rammer deg selv!» Folk har hørt Arnulf Øverlands dikt så mange ganger at det er blitt en slags rettesnor i livet her til lands. En klang og en stemme impregnert i nordmenns hjerne siden 1937. I en politisk analyse av Palestinakonflikten av noe nyere dato skrev den tidligere NRK-journalist Fritz Nilsen følgende i en kronikk i Dagbladet. «Okkupant og okkuperte er likeverdige, den sterke makten er likeverdigg med den svake. I realiteten: Skal det bli fred, må den svake bøye nakken for makten.» Denne virkelighetsoppfatningen deles av mange og derfor blir forventningene naturligvis enda større til den rød-grønne regjeringen og spesielt til SV som styrer både Finansdepartementet og Utviklingsdepartementet.

SPUs strateger, investerer i land som er i krig, har nok en forhåpning om at den svake parten på sikt vil gi seg. Den svake part er imidlertid seiglivet og skriker etter rettferdigg og forståelse. Slik er det i Sri Lanka, i Palestina og slik var det i Sør-Afrika under apartheidregimet. Argument som at dersom ikke vi investerer i disse landene så kommer andre til å gjøre det, er ikke holdbart. Å investere i et land som Sri Lanka per i dag, er Norge uverdigg.

« Det er tydeligvis stor forskjell på liv og lære i den rød-grønne regjeringen. Penger lukter selvsagt ikke.

DEBATT I DAGBLADET

Send til debatt@dagbladet.no eller kronikk@dagbladet.no
Tlf: 24 00 10 00

Debattredaktør: **Simen Ekern**. Debatt: **Marte Michelet**. Kronikk: **Mikael Godø**. Debatt på nett: **Astrid Meland**.

HOVEDINNLEGG: 5000 tegn inkl. mellomrom. KRONIKK: 7000 tegn inkl. mellomrom. INNLEGG: 2000 tegn inkl. mellomrom.

REPLIKK/KORTINNLEGG: 700 tegn inkl. mellomrom. Vennligst legg ved portrettfoto.

Mer informasjon om hvordan du får innlegg publisert hos oss finner du på dagbladet.no/debatt. Dagbladet tar ikke inn innlegg som er tilbudt flere publikasjoner. Vi tar dessverre bare imot innlegg i elektronisk form.